

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ว่าด้วย การเปิดบัญชีเงินฝาก และการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก
สำนักงาน สำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด และการคืนหลักประกัน กฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๕๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงาน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๕) แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ
มัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและ
สำนักงาน เสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
สำนักงาน ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

สำนักงาน บททั่วไป สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่า
ด้วยการเปิดบัญชีเงินฝากและการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด
และการคืนหลักประกัน พ.ศ. ๒๕๕๓”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
สำนักงาน สำนักงาน

สำนักงาน ๓ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวรักษาการตามระเบียบนี้
สำนักงาน สำนักงาน

หมวด ๒

การเปิดบัญชีเงินฝาก

สำนักงาน สำนักงาน สำนักงาน

ข้อ ๔ การเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด ให้ผู้
ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวนำเงินสดไปเปิดบัญชีเงินฝากตามระเบียบของสำนักงาน
พัฒนาการท่องเที่ยว แล้วนำหลักฐานมาแสดงแก่นายทะเบียนเพื่อออกหลักฐานการรับ
หลักประกันที่เป็นเงินสดให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

สำนักงาน สำนักงาน

หมวด ๓

สำนักงาน การเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสด สำนักงาน

สำนักงาน สำนักงาน

สำนักงาน สำนักงาน สำนักงาน

ข้อ ๕ การเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) การถอนเงินเพื่อชดใช้กองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว หรือผู้ที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมอบหมาย

(๒) เมื่อบัญชีเงินฝากสำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดเกิดดอกเบี้ย และมีผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งความประสงค์ขอรับ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวหรือผู้ที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมอบหมายเป็นผู้อนุมัติ

ในการลงนามถอนเงินตาม (๑) และ (๒) ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวหรือผู้ที่ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจลงนาม

หมวด ๔
การคืนหลักประกัน

ข้อ ๖ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบกิจการ ให้แจ้งความประสงค์ต่อนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางหรือสาขา แล้วแต่กรณี ที่มีอำนาจครอบคลุมภูมิภาคของผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวแก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

ข้อ ๗ เมื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งความประสงค์เลิกประกอบกิจการต่อนายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมาย ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายทำการตรวจสอบว่าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มีเรื่องร้องเรียนและมีหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่ หากพบว่าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวรายใดไม่มีเรื่องร้องเรียนหรือมีเรื่องร้องเรียน แต่เป็นอันยุติแล้วและไม่มีหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้นายทะเบียนคืนหลักประกันดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว แต่หากตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่แจ้งความประสงค์เลิกประกอบกิจการมีเรื่องร้องเรียนหรือมีหนี้ที่เกิดขึ้นมีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ลดหลักประกันที่เหลือเท่ากับหนี้ที่จะพึงรับผิดชอบได้ และคืนหลักประกันส่วนที่เหลือให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

การคืนหลักประกันตามวรรคหนึ่งให้คืนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแจ้งเลิกประกอบกิจการ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ศศิธารา พิชัยชาญณรงค์

